

hvis de skal arbejde paa et Snedkerværksted, kommer de og erklærer, at de har mere Lyst til at sejle. Der er alligevel en hel Del Drengene, som virkelig har Lyst til Søen, og derfor har man ment, at man paa en af vore Opdragelsesanstalter godt kunde oprette en Søfartsafdeling. Nu er det saa, at vi ved Skolehjemmet „Prøven“ i Rødovre har en Bestyrer, som tidligere har været Sømand i Marinen, som altsaa har Forstand paa disse Ting og ogsaa er villig til, at der paa denne Anstalt bliver oprettet en Søfartsafdeling under hans Ledelse. Denne Sag er da blevet bragt frem, vi har, som sagt, drøftet den med den højtærede Indenrigsminister, han har stillet sig meget velvilligt og forstaaende overfor Tanken, og jeg kan meddele, at denne Søfartsafdeling allerede er i Gang, idet 6 eller 8 af „Prøvens“ Drengene er kommet ind paa denne Afdeling. Vi har været saa heldige, tror jeg, at faa en særdeles flink Lærer, en Baadsmand fra grønlandsk Handel, der underviser Eleverne i saadanne Arbejder, som foregaar paa Skibene: at splejse, at knobbe, at spule og vaske og male. De lærer at koge og at vaske deres Tøj og lappe det, og de lærer de almindelige Sejlmanøvrer, de lærer Kompasset at kende, saa naar de har gennemgaaet denne Afdeling ude paa den nævnte Opdragelsesanstalt, vil de, naar de kommer om Bord, være kendte med mange af de Ting og de Arbejder, som foregaar i et Skib. Jeg kunde føje til, at vi ogsaa har skaffet en Baad derud, som grønlandsk Handel har foræret os, saa der kan foretages Roøvelser i Damhussøen.

Naar de saa har gennemgaaet denne Skole, er Spørgsmaalet, i hvilke Skibe man skal faa dem anbragt. Her tror jeg, at vi har truffet et meget heldigt Arrangement, hvortil den højtærede Minister har stillet sig meget velvilligt og forstaaende, idet det er Mening, at disse Drengene skulde gaa ud med grønlandsk Handels Skibe, det er jo snart de eneste Sejlskibe, vi har tilbage. Det er Skibe, som gaar paa Langfart, og Drengene kommer altsaa ud paa et saadant Togt, at de, om de fik Lyst dertil, ikke godt kan løbe andre Steder hen; selv om de kommer i Land i Grønland, vil de ikke kunne løbe bort. Det er tillige en Fart, hvorved de lærer Søen at kende, Sejladsen til Grønland er ikke just den blideste og roligste. Naar de har gjort en saadan Tur, kan de være kommet paa det rene med, hvorvidt de nu egner sig for Søen, og hvorvidt de har Lyst til at fortsætte. Jeg tror, at det er overordentlig heldigt, at Arbejdet paa vore Opdragelsesanstalter bliver mere alsidigt,

end det har været tidligere, og det sker altsaa bl. a. ved, at der bliver oprettet en saadan Søfartsafdeling.

Jeg kunde ogsaa have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 32, som gaar ud paa at yde en Bevilling paa 44,400 Kr. til Nybygninger ved Opdragelsesanstalten Bøgildgaard. Finansudvalget foretog sidste Sommer en Rejse og besaa tre af vore Opdragelsesanstalter, nemlig Bøgildgaard, Braaskovgaard og Landerupgaard og tillige den store Anstalt Brejninge. Jeg tror, at det er en af de interessanteste Rejser, Finansudvalget nogen Sinde har foretaget, det var ogsaa en meget lærerig Rejse og en Rejse, som jeg tror vil komme til at sætte sine gode Frugter i en bestemt Retning, nemlig i Omsorgen for forsømte Børn. Finansudvalget fik her Lejlighed til paa nært Hold at se det Liv, der føres omkring paa vore Opdragelsesanstalter for forsømte og forbryderiske Børn. Vi saa, hvorledes disse Drengene lever, det Arbejde, der gøres med dem, den Undervisning, de faar, og vi lærte at kende de Resultater, der opnaas. Jeg tror ikke, jeg udtaler for meget, naar jeg siger, at denne Rejse vil komme til at bære sine gode Frugter. Jeg har allerede mærket noget dertil, idet jeg synes, der er en ganske anden Velvillie overfor og Forstaaelse af de Børn, her er Tale om, end der har været tidligere. Jeg vil ikke sige, at der ikke før har været et godt Hjerte hos alle overfor disse Børn, men den virkelige Forstaaelse af, hvordan det gaar til paa Anstalterne, faar man alligevel kun ved at besøge dem og paa nært Hold se det Arbejde, som gøres der. Nu foreslaas det her at bygge nye Sovesale for Drengene paa Bøgildgaard, og det foreslaas, at Drengene skal have Eneværelser. Jeg har hørt nogen sige, at det er dog alt for flot, at hver af disse Knægte skal have sit Værelse, og man har draget Sammenligning med Forholdene ude paa Landet, hvor Bønderne og andre ikke giver deres Børn et Værelse hver, nej, der maa i Almindelighed flere dele Værelse. Men man kan ikke drage en saadan Sammenligning, man kan slet ikke sammenligne de Forhold, hvorunder disse Drengene opdrages, med Forholdene, hvor Børnene lever i deres Hjem. Det viser sig nemlig, at der mellem saadanne Børn, som her er Tale om, naar de skal ligge mange paa en Sal, let kan komme moralsk Smitte, ja ligefrem Epidemi, som næsten ikke er til at faa udryddet; jeg tænker her navnlig paa deres Omgang i moralsk Henseende. Noget saadant bør man for enhver Pris se at undgaa, og det kan bl. a. for en Del undgaaes